

Opinie Cristian Hostiuc - directorul editorial al ZF

Dacă ar trebui să ne plătim noi impozitele și taxele pentru salariu și nu compania, atunci ne-ar interesa ce fac guvernul și primarii cu banii noștri

13 oct 2013 Autor: [Cristian Hostiuc](#)

Citește și:

[INS arată că reducerea taxelor funcționează. Prețul la pâine a scăzut cu 11% în septembrie](#)

Nu știu pe câți dintre voi îi interesează ce face guvernul sau primarul vostru cu banii pe care îi are pe mână, în buget, care sunt strânși din impozitele și taxele plătite de voi, de companii, de economie, în ansamblu.

Ce să mai vorbim de revoltă în privința modului în care sunt cheltuiți și risipiți banii de cei care îi au pe mână, ca și cum ar fi ai lor de drept.

Când se reface calea ferată București-Constanța cu un miliard de euro, acei bani au fost plătiți de voi, din munca voastră, din ideile voastre, din energia voastră. Că doar nu a plătit premierul sau ministrul transporturilor din banii lui.

Cei din subordinea lor, CFR Infrastructură, au dat un miliard de euro dintr-o simplă semnătură. Probabil că acele lucrări puteau fi făcute cu numai jumătate de miliard de euro, dar nimănui nu i-a păsat, că doar nu-i bugetul lui, e bugetul statului, iar cei care contribuie cu bani la acest buget sunt mulți și impersonali.

Acest exemplu poate fi extins și la autostrăzi, unde avem un cost dublu pe kilometru față de Germania.

Ori la calculatoarele, licențele sau sistemele informatice cumpărate de stat, care au prețuri de înțepenești. În ultimul deceniu, statul, prin toate instituțiile lui, a investit poate 2 miliarde de euro în sisteme informatice care nici acum nu comunică între ele, iar tu, care ai plătit acele sisteme, te plimbi zile întregi pe la ghișee că să obții niște banale hârtii.

Când primarul tău pune băncuțe din zece în zece metri, ca și cum un oraș întreg s-ar odihni, și atunci tot banii tăi sunt folosiți. Că au plecat la alții care au vândut primăriei acele băncuțe la suprapreț - asta e partea a doua.

Când se fac două drumuri paralele, București-Ploiești, dintre care unul a costat vreo 300 de milioane de euro, tot tu plătești.

Când sistemul medical înghite în jur de 5 miliarde de euro pe an cu medicamente și pansamente la suprapreț și cine știe ce alte servicii toate la suprapreț, tot tu plătești. Dar în continuare infrastructura medicală este jalnică, iar plicul este în continuare rege.

Dacă tot noi plătim, atunci de ce nu ne pasă, de ce revolta noastră se rezumă la a-l face pe primar hoț sau tâlhar, dar a-l vota în continuare pentru că e șmecher? De ce revolta împotriva celor care sunt la putere este atât de slabă, iar cei care au pe mână banii bugetului continuă să-i „tâlharească“, ca și cum ar fi ai lor și a „familiilor“ lor? Ei știi ca nimeni alții ce bani sunt disponibili într-un buget al statului, unde și când vin, cine îi gestionează și când se alocă.

De ce nu ne interesează? De ce continuăm să stăm cu căciula în mână pe la ușile și ghișeele de stat?

Cine știe, poate ține de istoria noastră de secole. Dar cred că mai ține de ceva.

În România, când se discută despre salariu se subînțelege de la sine că este vorba de salariul net, de ce iei în mână. Niciun angajat nu vorbește despre salariul brut și, mai mult decât atât, nu-l interesează cât este salariul brut. El știe cât este salariul lui net, iar restul, adică toate impozitele și taxele aferente, sunt treaba patronului și a companiei. Ei trebuie să le plătească. Pe câți dintre angajați îi interesează că pentru a lua în mână 2.500 de lei pe lună compania plătește de fapt 4.561 de lei? Impozitele și taxele aferente acelui salariu net sunt de 2.061 de lei, dintre care 1.064 revin angajatului și 997 de lei revin angajatorului.

În România niciun angajat nu se plânge că impozitele și taxele sunt mari, pentru că nu le plătește el. El a negociat un salariu net, iar restul e treaba companiei.

Dar dacă angajații, noi, am primi salariul brut și ar trebui să plătim noi taxele și impozitele - impozitul pe venit și contribuțiile de asigurări sociale? Ne-ar dura sufletul să vedem că ar trebui să plătim 1.000 de lei la stat în fiecare lună pentru a rămâne cu 2.500 de lei net. Adică 40%. Pentru acest procent ce primim din partea statului? O birocrație arhaică, ostilă contribuabilului, cozi la ghișee, panseluțe și borduri de ultimă generație?

Pentru că nu plătim noi direct acel procent de 40% nu ne interesează ce fac cei din administrație cu banii, cum se împarte bugetul nici la nivel de stat, nici la nivelul primăriilor. Din acest motiv nu penalizăm pe nimeni.

Râdem de ei, îi înjurăm, dar sunt ai noștri pentru că întotdeauna alții mai buni nu sunt.

Dacă s-ar pune problema să primim la fiecare sfârșit de lună salariul brut și din el să plătim noi la stat taxele și impozitele aferente, ca să simțim cât de mari sunt, atunci probabil că s-ar trezi spiritul civic. Și mai mult ca sigur că ne-ar interesa ce face guvernul cu fiscalitatea, dacă o reduce sau nu, în mod real, nu din an în an, ca promisiune electorală eternă. Când am vedea că ni se promite scăderea CAS-ului, ne-am uita noi să vedem cu cât. Și atunci nimeni nu ar mai arunca cifre ca să se afle în treabă.

Articol publicat în ediția tipărită a Ziarului Financiar din data de 14.10.2013